

בתי המשפט

בדלת יים סגורות

תמש 4212-12-09

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תאריך: 09 ביולי 2010

כב' השופט סילמן ניצן בפני:

התובעת

XXX

בעניין:

- נ ג ד -

הנתבע

XXX

החלטה

1. בין הצדדים שבפניי ניטש סכסוך הנוגע לסוגיית העתקת מקום מגורי האם והקטינים.
2. א. לצדדים שלושה ילדים, קטינים, בגילאי --, -- ו---. הצדדים נפרדו זמ"ז, ובמסגרת הליך משפטי שניהלו בבית משפט זה אושר ביום 3/7/08 הסכם גירושין עליו חתמו.
 - ב. טרם פרידת הצדדים, התגוררה המשפחה בקיבוץ ----. עם פרוץ הסכסוך ביניהם עברה האם להתגורר בקרבת בני משפחת מוצאה בשוב --- לפרק זמן של כשנה, שבסיומה שבה להתגורר עם הילדים בקיבוץ. לאם בן זוג חדש עימו היא חיה, ועימו הביאה לעולם בת, כבת חצי שנה כיום.
 - ג. במסגרת הסכם הגירושין הסכימו הצדדים כי משמורת הקטינים תיוותר בידי האם, וכי יתקיימו הסדרי ראייה עם האב, אשר לא יכללו לינה בביתו. האם רכשה מן האב את חלקו בדירת הצדדים ב----, ואילו האב רכש לעצמו דירה משלו, אף היא ב----.
 - ד. ביום 3/12/09 הגיש האב תביעה לשינוי משמורת הקטינים ולהעברתה אליו, מן הטעם כי בכוננת האם לעקור עם הילדים מ----- ליישוב ----, המרוחק מרחק של כשעה נסיעה (לטענת האב, שעה וחצי) מקיבוץ ----.
 - ה. האב מתנגד למעבר, אם כי הביע נכונות לכך שהאם תעבור להתגורר בכל יישוב אחר שתבחר, ובלבד שיהיה סמוך ל----. לטענתו, מרקם חיי המשפחה המתנהל בינו לבין הקטינים כיום, בעת שכל בני המשפחה מתגוררים בסמיכות זה לזה, ייפגע באופן דרסטי. לטענת האב, על אף שהסכים כי משמורת הקטינים תהיה בידי האם, הרי שבפועל נחתם

- ההסכם מתוך הבנה ברורה כי הילדים יתגוררו ממילא בקרבתו, כשבפועל אכן נעו הילדים בחופשיות בין הבתים, ודה-פקטו התקיים משטר של משמורת משותפת.
1. האם עומדת על זכותה להעתיק מקום מגוריה. את רצונה למעבר זה, מנמקת היא בין היתר בצורך שלה בתמיכה משפחתית מהוריה ואחיותיה המתגוררים ב-----; בעובדה ש----- קרובה יותר למקום עבודתה החדש ולמקום עבודתו של בן זוגה; ובכך שמערכת החינוך ב----- תיטיב יותר עם הקטינים, הן לנוכח רמתה והן לנוכח העובדה שחברת הילדים ביישוב ----- הינה גדולה יותר, בעוד שב----- מתגוררים ילדים בודדים בלבד בשכבות הגיל של ילדי הצדדים.
3. ביום 3/12/09 נתתי צו מניעה זמני האוסר על האם לעקור את מקום מושב הקטינים.

תסקירי פקידת הסעד:

- א. מספר תסקירים נערכו בעניין. לנוכח מורכבות המטריה, התכנסו 2 ועדות תסקירים. גיבוש ההמלצה תואר על ידי פקידת הסעד כ"משפט שלמה", בו התחבטו הגורמים המטפלים רבות.
- ב. מהלך התסקירים תוארו שני ההורים כשותפים ומעורבים בחיי הילדים, הקשר בין שני ההורים לילדים תואר כקשר חם ואוהב. הילד הגדול ביטא העדפה למגורים עם האב ב-----, בעוד הבת והבן הקטנים ציינו העדפתם לעבור עם האם ל-----.
- ג. כך ציינה פקידת הסעד בתסקיר שנערך ביום 21/2/10 לאחר התכנסות ועדת התסקירים הראשונה כי:
- "להתרשמותנו מדובר בזוג הורים טובים, שהינם המקרה הקלאסי למשמורת משותפת. הילדים מרוויחים ריווח ניכר מהנוכחות האינטנסיבית של שני הוריהם בתוך שגרת חייהם באופן שההורים משלימים זה את זה. האם מאורגנת, אכפתית, מעמידת גבולות, רגישה לצרכי ילדיה ומעורבת מאוד בענייניהם החינוכיים והחברתיים. האב מסור וחם, אב מעורב ואכפתי, מגויס מאוד, גמיש וקשוב אף הוא לצרכי הילדים".**
- ד. פקידת הסעד ציינה כי להערכת ועדת התסקירים, "המסגרות החינוכיות או החברתיות אינן מהוות גורם קריטי עבור הילדים אשר קרוב לודאי שיוכלו לגדול היטב בכל אחד מהישובים".
- ה. עם זאת, לנוכח התבצרות כל צד בעמדתו באופן המחייב הכרעה חיצונית, המליצה פקידת הסעד בתסקיר זה כהמלצה ראשונית – להותיר המשמורת בידי האם ולאפשר המעבר ל-----, תוך קביעת הסדרי ראייה עם האב.
- ו. ההמלצה נומקה בהתרשמות פקידי הסעד ממסוגלות הורית גבוהה יותר מצד האם המתבטאת ביכולת בהצבת גבולות וסמכותיות.
4. ביום 27/4/10 התקיים דיון בפניי, במסגרתו נחקרה פקידת הסעד, גב' קורקין, ע"י ב"כ הצדדים.
- פקידת הסעד חזרה על המלצות הועדה, והבהירה כי הנחת המוצא הייתה כי מעבר האם ל----- הינו עובדה מוגמרת.

5. נתברר כי הבן הבכור בן ה-15, ----, מבקש להתגורר עם האב, גם במידה שהאם תעבור ל-----. אי לכך, קם הצורך בכינוס ועדת תסקירים נוספת ומורחבת בעניין, שכללה, בין היתר, את פקידת הסעד המחוזית וגורמי רווחה בכירים נוספים.
6. המלצות הועדה סוכמו בתסקיר מיום 13/6/10.
- בתסקיר זה צוין כי ההורים מחזיקים בעמדותיהם, וכי האם "דבקה בכך שבחירתה בישוב ---- אינה פתוחה למשא ומתן". כן צוין כאבה הגדול של הבת האמצעית, ----, הנקרעת בין שני ההורים, ואשר בקשה להדגיש כי אינה בוחרת בין ההורים אלא בין מקומות מגורים. ---- הביעה דאגה לנוכח העובדה כי הקשר האינטנסיבי עם אביה ואחיה ייפגע, במידה שתתגורר ב----, אולם הייתה נחרצת בהעדפתה לעבור עם האם.
7. בתסקיר הדגישה פקידת הסעד כי הגורמים המטפלים: "מוחים על הדרך בה האם קידמה את תוכניותיה למעבר ליישוב אחר, ונראה היה שהיא יוצרת מציאות עבור ילדיה, טרם החלטת בית המשפט בנושא, כדוגמת מכירת הבית ב---- וקניית בית ב----, מציאת עבודה באזור ----, ובולט מכל, הזמנת ילדיה להכיר את "הבית החדש" ב----... מאפיינים אלו יוצרים אווירה של מחיקת מקומו של האב אל מול צרכיה שלה למרות שקרוב לודאי שהאם פועלת ותפעל למען שמירת הקשר של הקטינים עם אביהם, ברמות הניתוח העמוקות יותר, כפי שמצריך מקרה זה, ניכר דפוס של השתלטות, קושי באמון וקבלה ומחיקה מסוימת של האב ע"י האם במערכת ההורית".
8. כן ציינה התרשמותם כי: "האב הינו הורה אוהב ואכפתי לילדיו, המפגין רגישות גבוהה לצורכיהם הרגשיים, כך למשל ידע לבטא את צערו או חששותיו באשר לילדיו ממצב בו יחיו רחוק מאמם, או ביקש שלא לערבם יותר באמצעות שיחות לאחר שהתרשם ממצבם הרגשי..."
9. על אף האמור, ולנוכח העובדה כי "התפקוד היומיומי שנדרש לצורך הטיפול בילדים, כמו הצבת גבולות, שמירת סדר וניקיון, הקפדה על חובות חינוכיות ולימודיות, מקבל ביטוי חזק ומיומן יותר, להתרשמותנו, על ידי האם, זאת לצד התייחסות לצרכיהם הרגשיים", עמדה הועדה בהמלצתה כי יש להותיר משמורת הקטינים, המוכנים לעבור ל----, בידי האם.
10. עוד הובהר כי "הפעלת לחץ כזה או אחר על האם בדבר הישארותה ב---- אינו רלוונטי מבחינתנו שהרי אין לדעת מה יוליד יום מבחינת מצבה הנפשי והתפקודי. לכן דבריו של האב בדבר צו מניעת מעבר הילדים מ---- כדרך להשארת האם בקיבוץ הנם מבחינת ספקולציה בעוד נסיוננו הוא ליצור ניתוח הלוקח בחשבון את כלל המרכיבים הקיימים בתפקוד ההורי... ... נראה שבנסיבות המורכבות והקשות הללו, סוגיית התפקוד ההורי היומיומי היא זו היוצרת את קו ההכרעה מבחינת ועדת התסקירים השניה, אשר לא היתה נטול מחלוקות פנימיות ומלווה "בכאב בטן" רציני מצד אנשי המקצוע וכאב גדול של שני ההורים מאחר וברור לכולם שנוצר מצב שיש בו מחיר קשה מכל כיוון".
11. לסיכום, ולאחר מתן משקל מכריע להתרשמות הועדה מרמת מסוגלותו ההורית של כל אחד מן ההורים, ולעמדות כל אחד מהקטינים, המליצה הועדה לאפשר לאם המעבר ל---- יחד עם שני הקטינים הקטנים, ולאפשר לבן הבכור להתגורר עם אביו ב----, תוך קביעת משמורת משותפת להורים על שלושת הקטינים, וקביעת הסדרי ראייה המפורטים בתסקיר.

המתווה הנורמטיבי

12. א. הרשות להחזיק בקטין, לקבוע את מקום מגוריו ואת מקום חינוכו, כל אלו הנם חלק מתפקידי ההורים, כאפוטרופסים של הקטין. על ההורים, כהורים ראויים, לקיים דיאלוג על מנת להגיע להסכמה בנושא, ומקום בו לא הגיעו ההורים לכלל הסכמה, יכריע בנושא בית המשפט, "כפי שיראה לו לטובת הקטין". (סעיפים 15,25 לחוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות, התשכ"ב, 1962, להלן 'חוק הכשרות').
- ב. כמו בכל דבר בו מעורבים קטינים, בנושא מקום חינוכם, מגוריהם, והטיפול בהם, עיקרון העל המנחה הנו עיקרון טובת הילד (רע"א 4575/00 פלונית נ' אלמוני, פ"ד נה (2), 321). טובת הילד, כהגדרתה בפסיקה אינה 'טובה כללית' אלא עוסקת היא בקטין הקונקרטי, ובמערכת הזכויות והחובות החלה לגביו, תוך התחשבות בזכות הוריו, ובחובותיהם.
13. א. הפרמטרים אשר נבחנו בפסיקה, לצורכי הכרעה בנושא מקום מגורים של קטינים, הוקבלו לפרמטרים בנושאי הגירה.
- ב. כך, למשל, נפסק, כי השאלה אם קיים 'צידוק' למעבר, מבחינת הקטינים, אינה רלבנטית לשאלת התרת המעבר; ברע"א 4575/00 קבעה כב' השופטת דורנר, כי שקילת טובתם של קטינים שהוריהם נפרדו, אינה אלא שקילת הרע במיעוטו, שכן האופטימום הנו כמובן תא משפחתי יציב ואוהב יחיד.
- ג. על בית המשפט לקבוע הסדר המגשים במידה המירבית האפשרית את אינטרס הילדים ליהנות ממסגרת יציבה.. "ועם זאת לשמור על קשר בין הילדים לבין ההורה האחר". (שם, עמ' 313). בהלכת בע"מ 27/06 קבע כב' בית המשפט העליון, כי ככלל, ברי שלקטינים אין 'צורך להגר', ומובן כי הדבר נובע בד"כ מהחלטות שמקבלים ההורים או מי מהם, ואין בכך לפסול הרצון להגר או לעקור לעיר אחרת.
- ד. השאלה היא בסופו של יום מהי טובת הקטינים במצב בו מי מהוריהם מבקש לעבור למקום אחר, בין אם לעיר אחרת או למדינה אחרת, ללא קשר לצידוק המעבר.
14. בין יתר השיקולים אותם יש לשקול בסוגיית מקום מגורים, יובאו- היכולת לשמר הקשר עם ההורה האחר, אופי הקשר שייווצר עם ההורה האחר, הנטל שיוטל על ההורים או מי מהם, קשרי חברה ומשפחה במקום הישן והחדש, ועוד. (ראה ע"מ (ב"ש) 119/08 פלוני נ' פלונית, מיום 13/8/08, פורסם בנבו).
15. ההתנגשות בין זכויות ההורים הנה ברורה; התנגשות זו כשלעצמה אינה מונעת מעבר; לא שיקולי "צדקת המעבר" הם שינחוו, שכן נקודת הוצא היא כי גם מעבר שאינו מוצדק מותר; שאלת השאלות היא טובת הקטינים.
16. נעלה מכל ספק בעיני כי בנסיבות מקרה זה, שואפת האם (כפי הקורה במקרים רבים), להתקרב למשפחת המוצא שלה; קרבה זו מהווה אף היא שיקול (שכן מעטפת תומכת בוודאי אינה מזיקה); מנגד, ניכר כי האם שיקמה חייה ומשפחתה החדשה הוצבה בסדר עדיפות גבוה מאד במסגרת שיקוליה היא.
17. בצד זכות האם, מכוח חוק יסוד כבוד האדם וחירותו, להעתיק את מקום מגוריה, מוטלות על האם חובות, כהורה, כאפוטרופוס, וכבעל דין; אם חפצה האם להיות משמורנית (כאמור בתביעתה), הרי עליה לדעת שהאחריות לקיום הקשר בין הקטינים לאב, מוטלת על כתפיה.

18. בהחלטה שנתתי בתיק אחר, בו ביקשה אם לעבור לאיזור המרכז, במצב שביר ביותר של קטינים, הבהרתי כי אמנם בני חורין אנו כאנשים, אך כבלי שיעבוד מוטלים עלינו כהורים; כבלים אותם נוטלים אנו על עצמנו ברצון ובהתבונה; הורות פירושה בראש ובראשונה ויתור והקרבה, מרצון ואתבה. ראה תמ"ש (קר') 3461/05 מיום 14/8/08 פורסם בנבו.
19. איזון דומה ערכה חברתי, כבי' השופטת אלון, בתמ"ש 7910/05 מיום 11/9/06, בו נסקרו האינטרסים הנוגדים, והפסיקה; ניסוחה הקולע של חברתי מביא את התנגשות האינטרסים- זכות אדם לקביעת מקום מגוריו, למול זכות הורה לקשר רציף עם ילדיו; זכויות הצדדים (וההשלכה הכלכלית של ההסעות), למול יהלום הכתר- זכויות וטובת הקטינים.
20. הנה יש לנו בערבוביה- זכות אחים לגדול יחד, נוחות עם שני הוריהם, למול רצונם לדבוק בהורה כזה או אחר, וזכותם להחליט או להיות שותפים להחלטה בדבר טובתם; בצד זאת שיקולי מסוגלות, הסעות, וחיוניות והדיקות קשר, כמסייעים. ראה גם ד"ר גוטליב, "העתקת מגורים לאחר גירושין: הגדרת טובת הילד" רפואה ומשפט גיליון 22 (2000). ראה גם תמ"ש (ת"א) 85795/01 המפרט מכלול השיקולים; בנוסף, מהעת האחרונה- תמ"ש (ת"א) 36000/06 מיום 15/7/09, ושלה האסמכתאות בו.
21. את עיקר יהבן השליכו פקידות הסעד על מסוגלות ותפקוד יומיומי ומצאו כי האם עדיפה בכך. משכך, כאמור, המליצו פקידות הסעד להתיר המעבר.

דיון והכרעה

22. "יש רגעים בחיים, ששופט היושב למשפט ואמור לחרוץ גורלו של אדם, ישיח בינו לבין עצמו: ולוואי ולא נגזר עלי להכריע בדין. המטלה כבדה מנשוא ולהרימה לא אוכל. אם אפסוק כך לא אשקוט ואם כך אפסוק לא אנוח... אלא שבכל עת יזכור השופט כי אמרת חכמים "למד לשונך לומר איני יודע" (ברכות ד' ע"א) לא לשופטי ארץ כיוונה עצמה. שומה עליו על השופט להחליט בין אם ירצה ובין אם ימאן, ותשובת איני יודע לא תתקבל". (ע"פ 7741/04 פלוני נ' מ"י, כבי' השופט חשין).
23. עיינתי ארוכות בטענות הצדדים, תגובותיהם ובאמור בתסקיר; אכן, פסיקה הדוחה ההמלצות או כזו המאמצת אותן הובאה, גם מפה וגם משם, בהרחבה ובטוב טעם; אלא שכל מקרה וכל קטין, הוא עולם בפני עצמו.
24. איני רואה עין בעין עם עמדות פקה"ס המצדדות במעבר עקב טענת מסוגלות יומיומית גבוהה יותר; סבורני כי בטענה זו יש פגם מהותי.
25. א. ראשית, סבורני כי אם החפצה במעבר ומציבה אולטימטום של נטישה, פוגמת במסוגלותה הבסיסית, באשר קטינים אינם אמצעי המקדש מטה.
- ב. שנית, סבורני כי במציאות חיים של מעבר בין הורים במסגרת מגוננת כקיבוץ, מעבר יומיומי בין בתים, לא ניתן להגיע למסקנה של ממש בנושא מסוגלות יומיומית.
- ג. שלישית, התנהלות האם במובן של מכר הזכויות בדירה, קניית הבית ב----, וכיו"ב, פוגמת פגימה מהותית במסוגלות ההורית; חלק ניכר מבחינת המסוגלות של כל הורה, ובמיוחד של משמורן, הנה הכרה במעמד ההורה האחר, לא רק כשותף לחלוקת זמן או לצרכים פיסיים, אלא גם כשותף להחלטות מהותיות ועקרוניות בנושא גידול הילדים.

- ד. רביעית, את שיקולי היות "שבת אחים גם יחד" שקלה האם כלאחר יד (ראה לעניין שיקול זה ע"מ 1241/04; עע"מ (ת"א) 1010/98 קשת נ' קשת, דינים מח' לב (3), 236).
26. אני דוחה גם את טענות האם כי כמשמורנית נהנית היא מעדיפות המצדיקה מתן אפשרות מעבר; נכון כי אין ברצון לבצע מעבר כדי לסכן את המשמורת (כ"רצון" גרידא); אך בשאלת התרת המעבר יש לשקול גם שינוי המשמורת, וכחלק בלתי נפרד מהשיקולים, במיוחד עת מדובר בהסדרים נרחבים קודם למעבר.
27. יחד עם זאת במכלול כלל השיקולים, בכוונתי להתיר המעבר ולאמץ המלצות פקה"ס, אך לא בשל שיקולי המסוגלות, כי אם בשל הבעות הרצון של הקטינים, והתרשמות פקה"ס כי הרצון ניתן תוך הבנה בוגרת, ומשקף רצון חופשי.
28. א. עמוד 2 לתסקיר 13/6/10, מתאר סיטואציה לא פשוטה של ראיון קטינים; רצון הבת ----- (שהנה הבוגרת יותר מבין שני האחים לגביהם נדרש אני להכריע בשאלת המעבר), מובע תוך כאב גדול.
- ב. הבת מתארת מודעות של ממש לנתק חברתי מ----- מחד, ורצון להשתלב ב----- (בה חיו בעבר הילדים); הבת שוקלת גם את משמעות המעבר לגבי נתק (יחסי) מול אביה ומול אחיה, ועל אף פי כן מבקשת להתיר לה לעבור.
- ג. האח ----- מעמת אותה מול ה"עצב החשוף" אך היא בשלה.
- ד. אין ספק שחלק מרצון זה מושתת על ההזדהות של בת על סף גיל ההתבגרות מול דמות אם, כשניתן להקביל הנושא להיזקקות דומה (דווקא בשל הגיל הצעיר) לגבי הבן -----.
- ה. ניתן לומר בביטחון, כי שיקולי מערכת חברתית, הזדהות עם דמות גברית, וכיו"ב, היוו אבן יסוד ברצונו של הבן -----.
29. ודוק- לא התעלמתי מכל הנטען ע"י הצדדים אלא שרצון הקטינים היווה הגרר שהיטה את כפות המאזניים. בצדק ציין כב' השופט קיסטר-: "ואם רצונו של הילד או געגועיו אינם נוגדים את טובתו, אין כופין את הילד להימצא במקום שאינו חפץ להיות בו" (ע"א 433/67 צבר נ' היועמ"ש, פ"ד כב (1), 162, 166).
30. לסוגיה של השפעת הרצון של אפשרור הגירה (ועל ההקבלה בין הגירה למעבר בארץ- אפנה לסיכומי ב"כ האם) ראה ע"מ 1152/04 פלוני נ' פלונית, תק-מח 2004 (3), 6325. ראה גם תק-מח 1287/05 פלוני נ' פלונית, תק-מח' 2005 (4) 6627, על האסמכתאות בו.
31. נאמנה עלי התרשמות פקידת הסעד (במיוחד לאור ה"עימות" שבוצע), כי רצונה של ----- הנו בוגר, ולאחר ששקלה מכלול השיקולים; סבורני כי כשם שמצאו ההורים ליתן משקל רב לרצונו של-----, עד כדי שינוי משמרתו (וכך נהג האב), כך יש לכבד רצונה של הבת -----, עד כדי מתן אפשרות מעברה. גילה של הבת, הבגרות שהפגינה, השיקולים ששקלה, מדברים בעד עצמם (ראה גם בע"מ 10480/05 תק-על 2005 (4), 2484; תמ"ש 92321/00 כ.ל נ' כ.נ תק-מש 2004 (4), 291).
32. יש לזכור כי עד כה אכן נהגו ההורים, במיוחד האם, כנוודים; דווקא לאור כך, הופכת זכות הבחירה של הבת משמעותית, עת רצונה לאחר שראתה מיני המקומות, בא לכדי ביטוי.
33. הכלל של "מרכז החיים" ושיקולי העבר (ע"א 659/85 שינגרוס נ' באור, פ"ד לט (4) 610; בג"ץ 268/80 זהר נ' זהר, פ"ד לה (1), 1, 37; בג"צ 805/80 שטיין נ' שטיין, פ"ד לה (4) 512) פועל כאן

פעולה הפוכה- כשם שקטין זכאי לשמר מסגרת חברתית לה התרגל, כך זכאי הוא לבחור מבין שתי מסגרות אותן הכיר. (ראה גם ע"א 90/86 מרטינסון נ' עזיז בוזו, פ"ד מ (3) 498, 504; ראה במיוחד ע"מ 1152/04 תק-מח 2004 (3) 6315 לגבי הקשר הנפשי של קטין למקום בו הוא חפץ לגדול).

34. לא התעלמתי מכך כי "חוטא" בפירוק ההרמוניה יצא "נשכר" לכאורה; לטעמי, שיקול זה הנו מינורי, שכן לב הדברים הנו טובת הקטינים ולא צדקת מי מהוריהם.

35. סופו של יום ראיתי לנגד עיני כי ועדת התסקירים סברה שאכן מדובר בשני הורים איכותיים ומיטיבים, אשר חפצים בטובת ילדיהם. במציאות זו תקוותי כי ההורים ידעו להתעלות מעל הקשיים שמציב המעבר, יבודדו ילדיהם מכך, ויאפשרו בניית ההורות המשותפת, לאחר המעבר.

36. אשר לנושא הסדרי הראיה, סבורני כי לאור העובדה שהם תזכה למעטפת מסייעת גדולה יותר, ולאור אחריותה במעבר וחלוקת הנטל ההורי עם מעבר החזקה השוטפת של הבן ----, הרי יחולו ההסדרים המוצעים באופן שהחזרת ---- ו---- לאחר ביקור אצל אביהם ב---- במוצ"ש, תבוצע אף היא ע"י האם. (החחזרה של ---- בשבוע החלופי תחול על האב); פקה"ס תוודא כי הסדר אמצע השבוע אפשרי מבחינת ההורים. אני מאמץ יתר המלצות התסקיר.

37. על מנת לאפשר לצדדים להשיג על החלטה זו, אני מורה כי צו המניעה יבוטל ביום 18/7/10.

38. ב"כ הצדדים יודיעו הצורך בהותרת הליך זה תלוי ועומד, וזאת לא יאוחר מיום 20/8/10; בהיעדר הודעה ייסגר התיק.

39. המזכירות תשגר ידנית לפקה"ס ולצדדים; פקה"ס תגיש תסקיר משלים גם בתיק סגור, ותעדכן שילוב הקטינים ומצבם, לאחר המעבר, ולא יאוחר מיום 20/9/10.

40. המזכירות תקבע ת.עוז"מ ליום 21/8/10 וליום 21/9/10.

ניתנה היום, כ"ז תמוז תש"ע, 09 יולי 2010, בהעדר הצדדים.

ניצן סילמן, שופט